

Maranatha Mare

april/mei 2024

Jaargang 51 No 3

U WEET WAT IK NIET ZEG
WAT IK DROOM, WAT IK VIND
IN MEZELF OVERLEG
WAT IK GRAAG AF WIL LEREN
WAT IK JUIST KAN WAARDEREN
VAN IEDERE MENING
KENT U AL DE WEG

U WEET WAT IK NIET WEET
WAT IK NOG NIET GELEERD HEB
OF STEEDS WEER VERGEET
WAT IK NIET KAN BEVROEDEN
OF JUIST NOOIT ZOU VERMOEDEN
EN IEDER GEHEIM
DAT ZIJN WERK IN MIJ DEED

U WEET HET
U WEET HET
HET IS NIET VERBORGEN
DUS WAAROM MAAK IK ME
DAN TOCH ALTIJD ZORGEN?
U WEET HOE HET MOET,
HOE HET GAAT EN ZAL ZIJN
EN IK WEET HET NIET
IK BEN MENS
IK BEN KLEIN

ANNE LIES MOSSEL-DE KIEVIT

26 JANUARI 2024

Bericht

Deze Mare is voor de twee maanden: April en Mei.

De redacteur, Ellen van der Kuil, moet op 16 April een vrij grote operatie ondergaan. Het herstelproces kan dan ook lang duren. We willen niet dat ze stres heeft over de volgende Mare. Daarom hebben we de twee maanden in deze uitgave gecombineerd.

Voor haar trouw en uitstekend werk bedanken we Ellen!

We bidden dat ze de operatie tegemoet zal gaan met “een rustig kalme moed”.

Yolanda

Optimaal welzijn

De wetenschap heeft getoond dat onze *lichamelijke* gezondheid onze *mentale* en *emotionele* gesteldheid beïnvloedt en ook andersom: ons denken en onze emoties hebben een invloed op onze lichamelijke gezondheid. Het geestelijk leven, onze spiritualiteit en het voeden van de ziel speelt een rol in het totale welzijn van de mens.

Want alles werkt samen. De verschillende aspecten hebben een invloed op elkaar. Voor optimaal welzijn zullen ze in harmonie zijn. De onderlinge verbondenheid van lichaam, geest en ziel is belangrijk voor een evenwichtige levensstijl.

Maar hoe krijgen we dat voor elkaar? In onze snelle, moderne samenleving voelen volwassenen zich toenemend gestrest en losgekoppeld. Sommigen worstelen met stress en gezondheid, anderen voelen zich onvervuld en zoeken naar méér.

Stress kan een grote impact hebben op het lichaam en de geest, waardoor het immuunsysteem en algehele gezondheid worden aangetast. De wetenschap van psycho-neuro-immunologie heeft het onder meer over de complexe verbanden tussen gedachten, emoties en lichamelijk welzijn.

In onze Westerse wereld wordt er veel klem gelegd op hoe lichaamsgerichte praktijken zoals voldoende slaap, goede voeding en regelmatige lichaamsbeweging kunnen bijdragen tot de algehele

vitaliteit. Over mentale, emotionele en vooral over het spirituele aspect wordt minder gesproken.

De spirituele focus – een actief en bewust geloofsleven – kan bijdragen tot het cultiveren van innerlijke vrede, de vermindering van stress en de bevordering van helderheid van denken. Spirituele praktijken voeden de ziel. Ze dragen bij aan een gevoel van zingeving en vervulling. Dit soort praktijken sluit in: gebed, het uitvoeren van spirituele rituelen, en het koesteren van connecties die betekenis geven aan het leven.

Manieren om het helende vermogen te activeren zodat het lichaam geholpen kan worden zijn werk te doen: stop met stressen en denk gezond! Lichaam-geest praktijken zoals meditatie, diep ademhalen en visualisatie, roepen de ontspanning reactie in het lichaam op. Dit onderdrukt de afgifte van stresshormonen cortisol en adrenaline. Dit vertraagt de hartslag, de bloeddruk daalt en de spijsvertering gaat beter.

Praktijken die tot spirituele energie kunnen bijdragen:

- met God communiceren door gebed en/of meditatie
- bijdragen tot het welzijn van anderen en de gemeenschap
- genieten van de natuur
- genieten van muziek
- luisteren naar je intuïtie – *go with your gut*
- bewust dankbaar zijn – *gratitude practice*
- anderen en jezelf accepteren met compassie.

Je spiritualiteit is wat je inspireert om te *doen wat goed is* voor jezelf én anderen. Je leeft en handelt dan op manieren die aansluiten bij je authentieke essentie – wie je echt bent. Het gaat om compassievol en vergevingsgezind zijn.

Als we ons open stellen om te luisteren naar de sturende energie van Gods Geest in ons, worden we daar gezonder en kalmer van – meer in contact met onszelf, God en anderen.

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Met heel veel dankbaarheid kijken wij terug op de Paasweekend. Op Goede Vrijdag was onze gebruikelijke eredienst met avondmaal. De preek werd geleverd door onze Tanya van Wyk, en het kwam raak binnen bij een aantal mensen. Omdat het voor mij persoonlijk ook zoveel betekende, citeer ik de laatste paragraaf van de preek:

“Rou en rus. Vandag gaan hierdie twee saam. Dit wat ons beleef, is dikwels te veel vir ons om te dra of te verstaan. En dit kan nie ‘opgelos’ word nie. Dis die rou. In daardie oomblikke, laat ons diep uitasem, en totaal en al oorgee – aan God. Dis die rus. Amen.”

Op Paasmorgen was er om 8:30 een vrolijk en oergezellig Paasontbijt in de zaal boven. Het ontbijt werd zoals gebruikelijk geopend door Yolanda en Tanya met twee (gekookte) eieren en de woorden:

Yolanda sprak eerst de ontbijtgangers toe met de woorden: “De Heer is opgestaan!”, waarop wij antwoorde: “De Heer is waarlijk opgestaan!”. Toen brak Yolanda haar ei tegen die van Tanya met de woorden: “Christos anesti!” (“Christus is verrezen!”) en Tanya die antwoorde: “Alithos anesti!” (“Inderdaad, dat heeft hij!).

Joke had gezorgd dat al haar kleinkinderen er waren, en ook waren de kleinkinderen van Anja Smit erbij. Iemand maakte de opmerking dat wij in lange tijd niet de vrolijke gekwetter en kinderen gilletjes gehoord hebben boven in de zaal. Onze hartelijke dank aan de team: Emmy en Ingrid en Joke en Ferry en Ellen en Priscilla die allemaal geholpen hebben om dit ontbijt in elkaar te zetten.

De Paasdienst was een dankbare en prachtige eredienst, met veel witte kaarsen, prachtige witte bloemen, mooie liturgie en preek en muziek. Onze dank aan onze begaafde predikant Yolanda en begaafde musici: Johan en Jan Willem en Ilse.

Wij staan even stil en denken aan de mensen in onze gemeente die er niet bij konden zijn, of er in stilte erbij waren maar in de woorden van Tanya “ongestadig” zijn, uit balans zijn, en vrede moeten maken met afnemende levenskrachten. Wij denken aan George Mijne, Marjan van Zee en Catrien de Wee. Ons gebed is dat een overgave aan God, de rust en vrede zal brengen die alle verstand te boven gaat.

Het is al heel lang een traditie bij onze gemeente om koffie te drinken boven in de zaal op de tweede zondag in de maand. Voor de volgende drie maanden zullen de volgende mensen ons trakteren op wat lekkers bij de koffiedrinken:

- 14 april – Tanya van Wyk, voor haar verjaardag en viering van haar meestersgraad
- 12 mei – Emmy Reinten, voor moedersdag, ter herinnering aan haar eigen lieve moeder die niet zo lang geleden overleden is
- 9 juni – Jan en Nora de Rijk, Nora is jarig in april en Jan wordt op 24 mei **90** jaar

Op 14 april is er een korte gemeentevergadering, gewoon in de kerk direct na afloop van de eredienst. Onze getrouwe kassier Marco heeft een korte financiële overzicht voor kennisname en goedkeuring door de gemeente. Via de ringsvergadering horen wij van veel gemeenten in onze directe omgeving van wie de financiën en notulen en kantoor administratie helemaal niet op datum zijn. Onze dank aan Marco voor zijn degelijke werk en ook aan Joke in de kerkkantoor die alle andere administratie goed bijhoudt, en de predikant en scriba af en toe een por moet geven om de administratie die zij moeten doen, dan ook te doen.

Jurjen ten Brinke: 'Pasen: Nieuw leven!'

Een overdenking van Jurjen ten Brinke over Pasen

Jezus, die perfect levende mens, die aan een kruis stierf. Maar... de gebeurtenissen op Goede Vrijdag betekenden niet het einde van Jezus. Hij bleef niet in de dood maar stond na drie dagen op uit de dood. Zo overwon Hij de dood. Dát... is waar Pasen over gaat. O death, where is your sting zingt Johnny Cash en die retorische vraag staat ook in de Bijbel als het gaat om de betekenis van het Paasfeest. Een gebeurtenis met een grote betekenis, juist ook vandaag, nu het zo vaak over sterven gaat.

Van dood naar leven

Veel mensen, gelovig of niet, vieren dit feest. Dat heeft natuurlijk ook te maken met onze seizoenen. Hoe mooi is het om in deze tijd van het jaar, bij bloemen die zijn gaan bloeien in het veld, bij de jonge blaadjes aan de boom, bij de lammetjes op de boerderij... te geloven in iets wonderlijks, een mysterie.

Dat uit zo'n harde, verdroogde korrel of een zaadje... voor mij apart een kastanje waarmee je iemand een gat in zijn hoofd kunt gooien (zo hard is die vrucht)... nieuw leven voortkomt. Ja, natuurlijk. We kunnen dat verklaren. Het is een prachtig proces in de natuur, waar DNA een rol speelt, en fotosynthese en zonlicht en zuurstof en voedingsstoffen en water. Waar vanuit iets 'doods' (tussen aanhalingstekens) iets tot leven komt. Ik weet nog goed dat ik dat ooit vertelde aan mijn vader, tijdens mijn studie aan Wageningen Universiteit. Eindelijk snapte ik hoe het zat en ik legde hem uit hoe een grasspriet en andere gewassen groeien. Hij luisterde geduldig naar me en concludeerde op een liefdevolle manier: 'Wauw, wat prachtig dat je dit allemaal weet. Ik leer er veel van! Ik heb nog wel een vraag. Waaróm gaat het zo zoals je net hebt verteld? Waaróm?' Daar denk ik vaak aan terug. Het waarom... van de dingen die we kunnen verklaren. Of niet kunnen verklaren. Zit daar iets van het geheim?

We weten gewoon niet alles... en moeten voorkomen dat we vervolgens uitsluiten wat we niet begrijpen. Maar goed, ook in de natuur kennen we dus het fenomeen nieuw leven. Vanuit een boomtak, waar weinig leven in lijkt te zitten, begint het weer. In de lentezon. Het is een van de meest hoopvolle signalen van de seizoenen.

Opstaan uit de dood: hoe dan?

Maar... het kan toch niet, dat iemand van dood levend wordt? Het klinkt op het eerste gezicht uiteraard belachelijk (en dat klonk het in Jezus' tijd al), maar als de eerste christenen bijna 2000 jaar geleden hier niet ondanks alles in hadden geloofd, was er echt nooit enige kerk ontstaan.

In de jaren 30 van de eerste eeuw van onze jaartelling treffen we namelijk de volgende situatie aan: een ongeorganiseerd groepje, hun leider is net gruwelijk geëxecuteerd, ze worden door iedereen uitgekotst en zelfs al snel systematisch vervolgd. Van zulke groepjes hoor je doorgaans niks meer... Maar je hoeft vandaag maar uit je raam te kijken en wat kerktorens te zien om je te realiseren wat we in dit geval zelfs tweeduizend jaar later nog aantreffen: de grootste wereldreligie. Hoe kan dat nou, vanuit dat kleine groepje volgelingen van Jezus?

Ik was er niet bij, die opstanding, maar ik kan op z'n minst overwegen hoe degenen die er wel bij waren het zelf uitleggen. Ze realiseerden zich in ieder geval dat Jezus hierover zelf al had gesproken. Wat hij had

gezegd bleek dus waar te zijn!? En ja, waarom zou het níet kunnen gebeuren? Jezus deed zoveel wonderen. Misschien past het wel bij God. Een God die boven alles staat... die draait zijn hand niet om voor zo'n wonder.

Die volgelingen van Jezus... die gingen met dit verhaal de boer op. Ze waren er ooggetuige van geweest... en vertelden het overal. Met zoveel kracht en passie... ze gaven nagenoeg allen hun leven voor deze boodschap. En het ging maar door. En door. En door.

Juist omdat het een boodschap van hoop is. Die niet gedood kan worden.

Stel je voor...

Stel je nu toch eens voor dat het echt gebeurd is, die hele opstanding van Jezus, dan is de consequentie, dat er hoop is. Voor het eerst is er als het ware een gat geslagen in de natuurwetten. Een deur naar buiten, naar een nieuwe werkelijkheid. Nu pas is echt alles mogelijk.

Opnieuw beginnen

Pasen betekent dat wij als mensen opnieuw kunnen beginnen en dat God een nieuwe toekomst geeft. God is op zoek naar jou en mij en er staat niets meer in de weg. Er kan veel misgaan in ons leven maar het hoeft geen obstakel te zijn om opnieuw te beginnen. Ook ziekte of dood is niet het einde. Jezus geeft een heel nieuw perspectief en nieuwe toekomst.

Op grond van Pasen heeft de dood volgens de Bijbel niet meer het laatste woord. Het betekent dat de dood niet het einde is. Het kwaad zegeviert niet. Het is niet allemaal voorbij als iemand veel te jong aan kanker sterft. Of als een kind sterft van honger omdat volwassenen oorlog voeren. Er is méér. Als er dingen mislopen in je leven... pijn, ziekte, rouw, gebroken relaties... dan is dat niet het einde. Er is hoop, dus houdt moed. Er is leven na deze narigheid, er is leven na de dood. De wederopstanding van Jezus is goed nieuws omdat het laat zien dat we véerder leven en dan in een wereld zónder al die rottigheid. Dat is wat de Bijbel vertelt. En het begon bij Jezus' opstanding. Alle reden tot een Paasfeest dus!

Er is hoop!

Tja. Grote woorden allemaal. Hoewel ik zelf geloof dat de opstanding van Jezus écht heeft plaats gevonden is ook voor mij niet alles makkelijk aan

dit verhaal. Toch krijg ik de verhalen en de woorden van Jezus niet uit mijn hoofd. Het laat mij niet meer los. In mijn beleving komt het omdat ik bij Jezus antwoorden vindt op de grote vragen in het leven: Waar kom ik vandaan? Wat doe ik hier op aarde? Waar ga ik naartoe? De betekenis van Pasen zegt mij dat ik mens ben waar God op een liefdevolle manier naar kijkt. Dat ik gelovend en zoekend met God mag samenleven. Dat ik van Jezus mag leren wat het leven is zoals Hij het bedoeld heeft. Zijn zelfopoffering, de diepste vorm van vriendschap, inspireert me en roept op tot navolgen. En boven dat alles weet ik dat ik nú maar ook ná dit leven onderdeel uitmaak van Gods toekomst.

Pasen. Nieuw leven. Er. Is. Hoop.

Jurjen Ten Brinke

<https://www.eo.nl/artikel/jurjen-ten-brinke-pasen-nieuw-leven>

Janneke emigreerde naar Zweden: 'De ratrace in Nederland paste niet meer'

Janneke vertrok met haar gezin naar het Zweedse platteland

Een jaar geleden liet Janneke Steen, samen met haar man Rémon en hun dochters Naomi en Elin Nederland achter zich voor het rustige Zweden. Het gezin zit hier inmiddels helemaal op hun plek, maar dat had ze nooit verwacht. "Mijn man heeft altijd heimwee in het buitenland en ik als kind ook". Janneke vertelt hoe ze besloten om te emigreren en hoe het leven op het Zweedse platteland hen bevalt.

De eerste keer dat Janneke in Zweden kwam, inmiddels veertien jaar geleden, werd dat meteen een memorabele reis. "We gingen op bezoek bij een oom en tante van Rémon, maar ik wist niet dat hij mij hier ten huwelijk zou vragen. Beeld je een plaatje in van een klein berghutje, en een besneeuwd pad met lichtjes. En dat terwijl ik helemaal geen romantische man heb maar zijn tante heeft hem geholpen."

Dat ze ooit samen in Zweden zouden gaan wonen, hadden ze toen nog niet kunnen bedenken. "Het was puur een vakantie, voor de rest hadden we er geen gedachten bij. Daarna zijn we er jarenlang niet geweest, omdat dat met twee jonge kinderen een lange en dure reis zou worden." Überhaupt stond emigreren nooit op de planning. "Mijn man had altijd heimwee, en ik als kind ook, dus dit hadden we nooit verwacht."

De emigratie

Het idee om naar Zweden te verhuizen ontstond tijdens hun tweede reis naar het land, nu twee jaar geleden. “We waren hier een week en toen zei ik grappend: hoe zou het zijn om hier te wonen?” Eenmaal terug in Nederland maakten Janneke en Rémon een lijstje met voor- en nadelen. De voordelen bleken voor hen duidelijk in de meerderheid te zijn.

Een paar jaar eerder was Rémon thuis komen te zitten met PTSS, die later omsloeg in een depressie. “Dan speel je niet meer mee op de arbeidsmarkt. We merkten toen dat de eerste vraag op een verjaardag in Nederland vaak is: wat doe je voor werk? Daarmee kwam het besef dat wij misschien niet meer in die *ratrace* van het leven in Nederland passen. Hier in Zweden lijkt dat minder belangrijk te zijn, alles is wat relaxter.” Ook de rust en ruimte van de Zweedse natuur waren een belangrijke overweging.

Met het lijstje met voordelen van emigreren in hun hoofd, besloten ze er voor te gaan. “We willen niet leven met de gedachte ‘wat als’. Over een jaar gaan we nog eens evalueren en als er dan iemand niet op zijn plek blijkt te zitten, gaan we terug naar Nederland. Dat zou dan niet voelen als teruggaan, eerder als verder gaan, met een mooie ervaring op zak.”

De kinderen werden vanaf het begin in het emigratie-proces betrokken. “Het is niet zo dat Rémon en ik dat gesprek hadden en het daarna aan onze dochters mededeelden. Zij zaten erbij toen het voor het eerst geopperd werd, en gingen op een natuurlijke manier mee in het hele traject. Het scheelde ook dat zij wisten dat in Zweden al familie woont die Nederlands spreekt.”

Paasontbijt

De eerste dagen in Zweden verliepen soepel. “Het scheelt dat we hier familie hebben waarop we kunnen terugvallen. We kwamen met Pasen aan, dus we hebben meteen bij hen een paasontbijt gekregen, dat voelde als een warm ontvangst. Vlakbij ons huis staat een vakantiehuisje, waarvan de eigenaars dat weekend ook aanwezig waren. Zij waren heel blij om burenen te krijgen, en hebben ons direct uitgenodigd.”

Eén van de meest voorkomende stereotypes over Zweedse mensen is dat ze vaak gereserveerd zijn in de omgang met nieuwe mensen, maar dat herkent Janneke tot nu toe niet. “Alleen op school is het contact leggen met nieuwe mensen lastig. In Nederland ben je gewend om op

het schoolplein speelafspraken te maken voor de kinderen. Hier gaan ze vaak met de bus naar school, dus zie ik de andere ouders weinig. In de kerk maken we wel leuke contacten. Gisteren hadden we nog mensen te eten die we kennen uit de kerk, daar zijn we heel dankbaar voor.”

Bruin café

Het belangrijkste cultuurverschil dat Janneke opvalt is hoe anders Zweden in het leven staan. “In Nederland is er altijd de drang naar meer, groter en beter. Op de basisschool zijn kinderen al bezig met wie er merkkleding draagt. Hier zijn mensen tevredener met wat ze hebben.” Ze noemt een voorbeeld: “Als je hier je huis verkoopt is het gebruikelijk dat je je inboedel laat staan. Vaak laten de nieuwe inwoners dat gewoon zo, wat er is vinden ze goed genoeg. We leven hier al een jaar met oude spullen, onze woonkamer ziet eruit als een soort bruin café. Dat went heel snel, omdat er hier minder op wordt gelet.”

De rust in Zweden bevalt het gezin ook goed. “Ik denk dat ik de drukte in Nederland het minst mis. Als wij ‘s ochtends naar het dorp rijden voor Zweedse les zijn er bijna geen tegenliggers. Eerder vond ik rijden niet heel relaxed, maar hier vind ik dat wel.”

Het lastige aan emigreren is de afstand tot familie. “Dat is wel een nadeel, onze kinderen groeien op zonder opa en oma in de buurt. Onze familie vindt het ook vreselijk dat we zijn vertrokken. We proberen in ieder geval twee keer per jaar naar Nederland te gaan om hen te zien.”

Daarbuiten missen ze hun thuisland weinig. “We maken weleens grapjes over kroketten, en dat we niet even snel op de fiets naar het dorp kunnen is ook jammer. Toch hebben we nog geen spijt gehad van onze verhuizing, we vinden het leven hier heerlijk.”

Wachtkamer

Janneke voelt sterk dat God een plan heeft voor haar en haar gezin in Zweden. “Met dat idee zijn we hier naartoe gegaan. Dan denk je dat er direct iets spectaculairs gaat gebeuren, maar dat is nog niet zo. We zitten nu in een soort wachtkamer, en weten niet wat ons doel hier precies is, maar zijn vol vertrouwen dát er een doel voor ons is.”

Terwijl ze dat zegt laat ze de Zweedse natuur zien, in Janneke’s eigen achtertuin. “Ik kijk even uit het raam hoor,” zegt ze, “er loopt hier een reetje langs.”

Tekst: Lonneke Tijhof

<https://www.eo.nl/nevenactiviteit/eva/janneke-emigreerde-naar-zweden-de-ratrace-in-nederland-pastte-niet-meer>

Dienstrooster april 2024			
	zondag 7 april	zondag 14 april	zondag 21 april
1	Ferry vd Kuil	Eddie de Jong	Klaas Jan Leeuw
Bloemen	Ellen vd Kuil	Joke de Jong	Frouk Smal
Trakteren		Tanya van Wyk	
Koffie		Priscilla Ndlovu	
	zondag 28 april		
1	Jan Willem Hoorweg		
Bloemen	Emmy Reinten		

Dienstrooster mei 2024			
	zondag 5 mei	zondag 12 mei	zondag 19 mei
1	Ferry vd Kuil	Hilda Herholdt	Eddie de Jong
Bloemen	Ellen vd Kuil	Peggy Mijne	Joke de Jong
Trakteren		Emmy Reinten	
Koffie		Priscilla Ndlovu	
	zondag 26 mei		
1	Frouk Smal		
Bloemen	Ellen vd Kuil		

Agenda april 2024		
zondag 7 april	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 9 april	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 14 april	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Gemeente Vergadering Koffiedrinken
dinsdag 16 april	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 21 april	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 23 april	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 28 april	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 30 april	9:00-13:00	Kerkkantoor

Agenda mei 2024		
zondag 5 mei	10:00	Eredienst Ds. A Kuyper
dinsdag 7 mei	9:00-13:00	Kerkkantoor
donderdag 9 mei	Hemelvaart	
zondag 12 mei	10:00	Eredienst Ds. A Kuyper Koffiedrinken
dinsdag 14 mei	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 19 mei Pinksteren	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 21 mei	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 26 mei	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 28 mei	9:00-13:00	Kerkkantoor

Verjaardagen april en mei 2024

dinsdag 2 april	Petrus van den Steen	012 661 2247
vrijdag 5 april	Tanya van Wyk	082 774 7907
dinsdag 9 april	Liam Jordaan	
dinsdag 9 april	Jacqueline Reintjes	011 828 5236
maandag 22 april	Jan Wuestenenk	011 867 1886
zaterdag 27 april	Nora de Rijk	
woensdag 1 mei	Anita Andeweg	084 616 3553
donderdag 2 mei	Rosalinda Visser	082 426 7912
donderdag 9 mei	Rietje Spoon	072 295 6643
vrijdag 10 mei	Martin van der Kuil	072 437 55200
dinsdag 14 mei	Priscilla Ndlovu	078 194 0259
woensdag 15 mei	Frouk Smal	083 707 2478
zondag 19 mei	John Jordaan	081 894 6761
woensdag 22 mei	Corrie Wuestenenk	
vrijdag 24 mei	Jan de Rijk	
dinsdag 28 mei	Alea Koning	

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 09h00 – 13h00	Joke de Jong 072 443 3535 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 082 336 1035 estruct@iafrica.com
Organist	Johan van Staden 082 928 5874 jvstaden@protonmail.com